

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ο ΕΔΓΑΡ ΚΙΝΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μία επιστημονική αποστολή στην Ελλάδα προ έκατό ετών. Η όρδης του Ιβραήμ. Το αξιοδίκρυτο θέαμα της Μεθώνης. Ο Κινέ στην Πελοπόννησο. Η συνάντησις του με τον Καποδίστρια. Στην άγκαλιά του Τουργκοφάγου Νικηταρά. Ο άφιλοξενος μωλινάς. Στην Αθήνα. Τα έρειπια της αρχαιότητος κλπ. κλπ.



ΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ το παράδειγμα του Ναπολέοντος, ο οποίος όταν ξεκίνησε για να καταλάβη την Αίγυπτο, είχε πάρει μαζί του ολόκληρο επίταξιο από σοφούς και επιστήμονας για να μελετήσουν τους αρχαιολογικούς θησαυρούς της άγνωστης εκείνης χώρας, ο βασιλεύς της Γαλλίας Κάρολος Ι',

διέταξε να ακολουθήσει επίσης τον στρατόρχη Μαυτίνα—που πήγαινε στη 1829 στην Πελοπόννησο, για να διώξη από εκεί τους Αιγυπτίους του Ιβραήμ πασά—μια επιστημονική αποστολή αποτελούμενη από γεωλόγους, βοτανολόγους, αρχιτέκτονες, λογογράφους κλπ.

Τα μέλη της Γαλλικής επιστημονικής αποστολής στην Πελοπόννησο ξεκίνησαν απ' τη Γαλλία στις 10 Φεβρουαρίου 1829, με το καράβι η "Κυβέλη". Αφού έκαναν μια μικρή στάση στο Ναυαρίνο, έφτασαν στις 1 Μαρτίου στη Μεθώνη, όπου κφόρεσαν να δούνε το στρατόπεδο του Ιβραήμ. Ο πρόεδρος του τμήματος των φυσικών επιστημών της Γαλλικής αποστολής, Βόρις ντε Σαιν-Βενανός, περιγράφει σ' ένα βιβλίο ως εξής: το στρατόπεδο του Αιγυπτίου πασά:

"Σωδοί από ναυαγία και παληόπανα, κομμάτια από ξεσκονισμένα ρούχα κόκκινου χρώματος, και παλιά παπούτσια σκέπασαν τους βρώμικους δρόμους. Είνε άδυνατο να φαντασθής κανείς, τι βρώμα και δυσωδία βασιλεύοναν στο στρατόπεδο του Ιβραήμ!· Τα περι-

οπέρι σπίατα, γύρω είνε έρεπιτωμένα. Οι Άραβες στρατιώται δε σωστά κήνη!..."

Μεταξύ των μελών της γαλλικής επιστημονικής αποστολής στην Πελοπόννησο συγκαταλέγεται και ο νεαρός, τότε ηλικίας μόλις 25 ετών—Έδγαρ Κινέ, ο διάσημος αρχόγυτρο ποιητής, φιλόσοφος και πολιτικός. Ο θεοικός αυτός φιλέλλην ένα χρόνο ύστερα από την επιστροφή του στη Γαλλία, σ'α 1829 έβγαλε σ' ένα τόμο τις έντυκώσεις του από πρό ταξείδι τον στην Ελλάδα με τον τίτλο "Περί της συγγένου Ελλάδος και των σχέσεών της μετά της αρχαιότητος". Το βιβλίο αυτό έχει δύο χαρίσματα, πολύ μεγάλα: πρώτον, διαπνέεται από ειλικρινή θαυμασμοί και ένθουσιασμό για τους ήρωας της έπαναστάσεως που χόρισαν με το αίμα τους στο ύπδουλο έθνος την ελευθερία του και δεύτερον, προσπαθει ν' αποδείξει ως έβασμο την άπαιστοδοξία ή οποία βασιλευσε τότε στην Εθρώπη σχετικά με την άναγέννηση της Ελλάδος, και ή οποία προήγαγε από το θλιβερό γεγονός του έμφυλου σφακράγιου ποίης αρχίσει τότε στον τόκο μας.

Ο Κινέ υπήρξεν ο πρώτος Ευρωπαίος που δέν άπέδωσε μεγάλη σημασία στη μικρολεπτομέτρη αυτή και προσπάθησε ν' αποδείξει στη Γαλλία και σ' όλη την Εθρώπη ότι, παρ' όλα τα φαινομενικά μας έλαττώματα, είμαστε ένας άγνός, ειλικρινής, ποιητικός και ρωμαίλος λαός.

Ας παρακολουθήσομε όμως τον ευγενή αυτόν φιλέλληνα στο ταξείδι του, όλο: μιά το έξιστορεί ο ίδιος. Είνε πολύ ένδιαφέρον, πολύ περίεργο...

Το βιβλίο του "Περί της συγγένου Ελλάδος, και των σχέσεών της μετά της αρχαιότητος" άρχισε με μιά γλαφυρά περιγραφή της Μεθώνης. Η φωαία πόλη ήταν εκείνη την εποχή άρειπωμένη, γυράτη από πεινασμένους κατοίκους, τρομοκρατημένους άκόμα από την εθιχρή φυσιογνωμία των όρδων του Ιβραήμ. Στις 12 Μαρτίου, ο Έδγαρ Κινέ, άρχισε να περιηγήται τη Μεθώνη, συνοδευόμενος από δύο Γάλλους άξιωματικούς. Ύστερα γύρισε ό.α. τα χωριά της Μεσσηνίας, τα όποια περιέγραψε λεπτομερώς:

Από τη Μεσσηνία, ο Κινέ πήγες στην Άρκαδία. Οι δύο άξιωματικοί που τότε συνοδευαν άναγκάστηκαν να τον αφήσουν στη μιά το δρόμο, επειδή έβλασαν διαταγή να έπιστρέψουν στη διοικήσή τους. Ο Κινέ λοιπόν άναγκάστηκε να κήνη μόνος του το γύρο όλης της Άρκαδίας. Πήγε στη Μεγαλόπολη, στη Λυκοσούρα ακολουθήσε μάλιστα και το ρεθίμα του ποταμού Εθρώπια μέχρις ένός σημείου. Έγώ όμως ο Σατωβριάνδος λούστηκε σ'α νερά του Ιστορικού αυτού ποταμού, κοιμήθηκε σ'είς όρδους του κ' έγραψε μάλιστα και λίμικους θύμους για το ποτάμι αυτό, ό δυστυχισμένος ο Κινέ δέν πέρασε και τόσο καλά.

Στό δρόμο τον έπιασε θύελλα και άναγκάστηκε να ζητήσει καταφύγιο σ' ένα μύλο. Μά ό μωλινάς, διαφερόντας τον παληό μύθο περί της έλληνικής φιλοξενίας, άρνήθηκε να του δώση άσυλο και τον άφησε να κοιμηθής έξω—ένώ έπαιε ραγδαία βροχή και τα στοιχεία της φύσεως έμειναντο!...

Ύστερα ο Έδγαρ Κινέ έπισκέφθηκε και τη Σπάρτη, για την όποια άμέρωτος έμπνευσμένες σελίδες.

Ένώ δέ τραβούσε για το Άργος, είχε την εύτυχία ν' άναμώρη στο δρόμο τον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, ο όποιος έκανε τότε την πρώτη περιόδια του στο Μωριά, συνοδευόμενος από τον ηρωικό Νικηταρά τον Τουργκοφάγο.

Ο Έδγαρ Κινέ συγκινήθηκε τόσο πολύ όταν άντίκρισε την ήλιοκαμμένη και άριχρή όψη του θρυλικού Τουργκοφάγου, π' ήτανε κείνη την εποχή έκαυσός σ' όλη την Εθρώπη, όστε έβλεπε στην άγκαλιά του και τον φίλησε, κλαίοντάς από τη χαρά και την τροχά του!...

Ύστερα ο Έδγαρ Κινέ έπισκέφθηκε το Άργος, τας Μυκήνας

την Τρυνθή, την Κόρινθο, την Σικώνα και την Αθήνα. Η Αθήνα ήταν άκόμα μία χόρια των Τούρκων, εκείνη την εποχή Ο Έδγαρ Κινέ όμοια εθροσκόμενος στο Ναυτιλο λαχάρδου τόσο πολύ να τη δει, όστε πήρε τρεις όστριατικούς άπ' το καράβι, μπήκε σέ μιά βάρκα, έκανε ολόκληρο ταξείδι, κ' έφτασε πάλος στον Πειραιά. Άμα άνέβηκε στην Αθήνα, ζήτησε άπ' τον άγα την άδεια να μνη στη πόλη.

Τις έντυπώσεις του από την έπισκεψή του στην άθάνατη πόλη που ήτανε τότε γεμάτη άρειπια—όστις περιγράφει με μελαγχολική διάθεση:

"Πόσο, τη νύχτα εκείνη, άναφώνει ο Έδγαρ Κινέ, ή Αθήνα μου φάνηκε—παρ' όλη την κατάπτωση της—πιο όρωαία, πιο συγκινητική και πιο πλούσια από τη λαμπρή Ρώμη με τις άμπερτες καινούργιες βίλλες της και με τις θουβρόδεις γιορτές της! Οι περισσότεροί από τους ταξιδιώτας που έπισκέφθησαν πριν άπό μένα τας Αθήνας, παραπονούται στις ταξιδιωτικές περιγραφές τους πως ή σημερινή έλλειψη κατάσταση της πόλεως κατωτέρησε την άδοξη έντύπωση των έρειπιων της. Έγώ όστόσο, το θεωρώ εύτυχια που έπισκέφθηκα την πόλη της Αθήνας τις στιγμές της καταπτώσεώς της. Το λιγώτερο θλιβερό άπ' όλα τα πράγματα που βλέπει κανείς σ' αυτήν είνε άσφαλός τα έρειπια της. Τό μάλιστα, κουραμένο πιά να περιφέρεται πάνω σέ σπίατα γυρομειόμενα από τη φωτιά και πάνω σέ χαλάσματα, ζήταει να ξεκουρασθής πάνω στις στήλες και τα τείχη της αρχαιότητος."

Και ό Έδγαρ Κινέ συνεχίζοντας λέγει: "Η αιώνια νεότης του άττικού πνεύματος μεταφέρθη σ'α έρειπια του. Και σ' αυτόν άκόμα τον έξασμο του, το άρχαίο άττικό πνεύμα διατηρεί τη χαρη και τη λάμψη της παλαιάς του δόξας."

Ο Έδγαρ Κινέ έπισκέφθηκε ύστερα όλα τα μνημεία τών Αθηνών, έκτός από τον Παρθενώνα, στον όποιο ο Τούρκος δέν άφησαν κανένα ν' άνέβη, επειδή τον είχανε μετατρέψει σέ όχυρό φρούριο. Κατόπιν, κατέβηκε στον Πειραιά, μπήκε σ'α βάρκα και ξεκίνησε να ξανάβρη το καράβι—γουτημένος από το όρημα των έρειπιων του άρχαίου άθηναϊκού πολιτισμού.

ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Οι περισσότεροι τυφλοί βελγικόνται σήμερα στο Βέλγιο. Οι πλείστοι από αυτούς έχουν τυφλωθεί στον πόλεμο από τα δακρυγόνα άέρια. Με την πυκνή λοιπόν συγκοινωνία αυτοκινήτων έλάμβανον χώραν καθημερινός στους δρόμους του Βελγίου πολλά δυστυχήματα.

Η Βελγική άστυνομία θέλοντας να προλάβη τα δυστυχήματα αυτά, έφωδισε τους τυφλούς με μιά τριγωνική σημαία πράσινη και κόκκινη. Όταν οι τυφλοί βγαίνουν έξω, κρατούν τη σημαίτσα αυτή στο χέρι και οι σάφες προσέχουν να μή τους παρασύρουν.

Κ' οι άστυφύλακες όμως όταν συναντούν τυφλό στον δρόμο, σέ επικίνδυνο μάλιστα μ'όρος, τον κάνουν άπ' το χέρι και τον άδηγούν επ' άρκάτων.

Τό ίδιο κάνουν και οι πολίτες. Αυτά όμως γίνονται μόνον στο Βέλγιο...

